

Neropatin

PÄIVÄKIRJA

RIEMULOMA

WSOY

JEFF KINNEYN TUOTANTOA

Neropatin päiväkirja

Neropatin päiväkirja: Isoveli isottelee

Neropatin päiväkirja: Viimeinen oljenkorsi

Neropatin päiväkirja: Kovan onnen kesä

Neropatin päiväkirja: Tee-se-itse-kirja

Neropatin päiväkirja: Karu totuus

Neropatin päiväkirja: Lunta tupaan

Neropatin päiväkirja: Kolmas pyörä

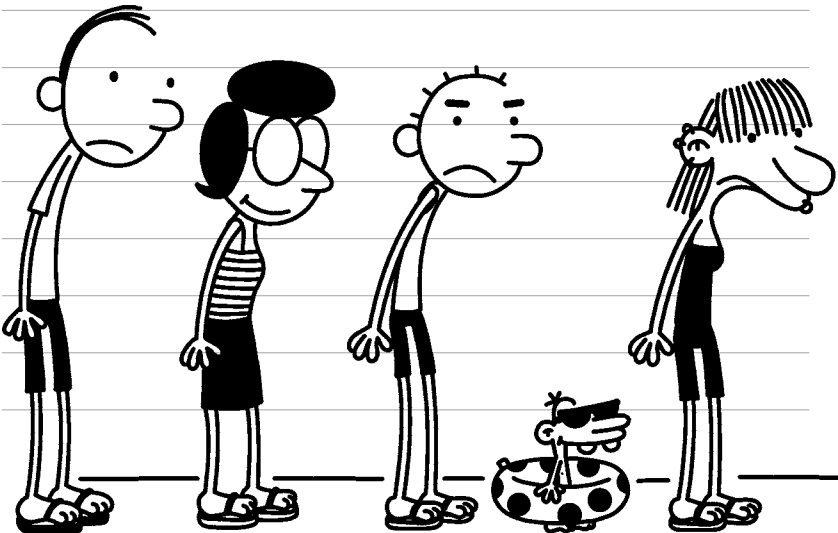
Neropatin päiväkirja: Kohtalo kolhii

Neropatin päiväkirja: Reissussa rähjäntyy

Neropatin päiväkirja: Paluu kivikaudelle

Neropatin päiväkirja: Syteen tai saveen

Neropatin päiväkirja: Riemuloma

Neropatin

PÄIVÄKIRJA

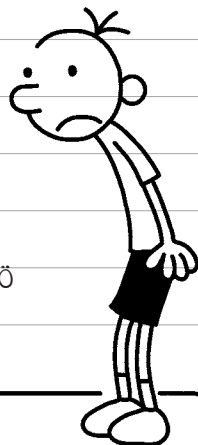
RIEMULOMA

Jeff Kinney

SUOMENTANUT
MÄRJÄ HELANEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Englanninkielinen alkuteos

Diary of a Wimpy Kid: The Getaway

Text and illustration copyright © 2017 Wimpy Kid, Inc.

DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ are trademarks of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language 2017 by Amulet Books, an imprint of Harry N. Abrams, Inc., New York.

All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

Suomenkielinen laitos © WSOY 2017

ISBN 978-951-0-42794-1

Painettu EU:ssa

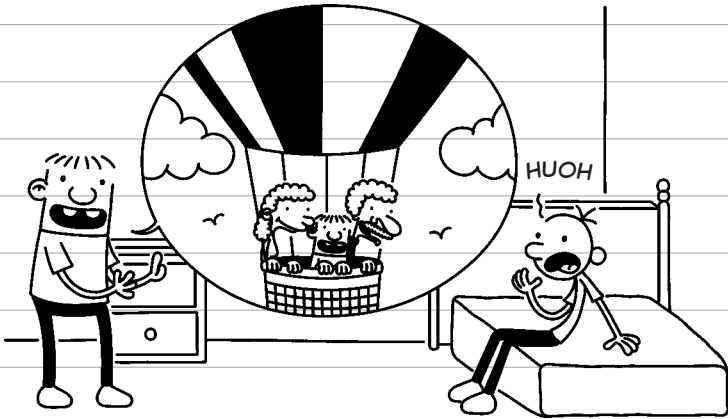
ANNIELLE

JOULUKUU

Sunnuntai

Kun joku kertoo lomastaan, on tosi tylsää esittää ILOISTA kuuntelijaa. Kukaan ei halua kuulla, miten kivaa TOISILLA on ollut.

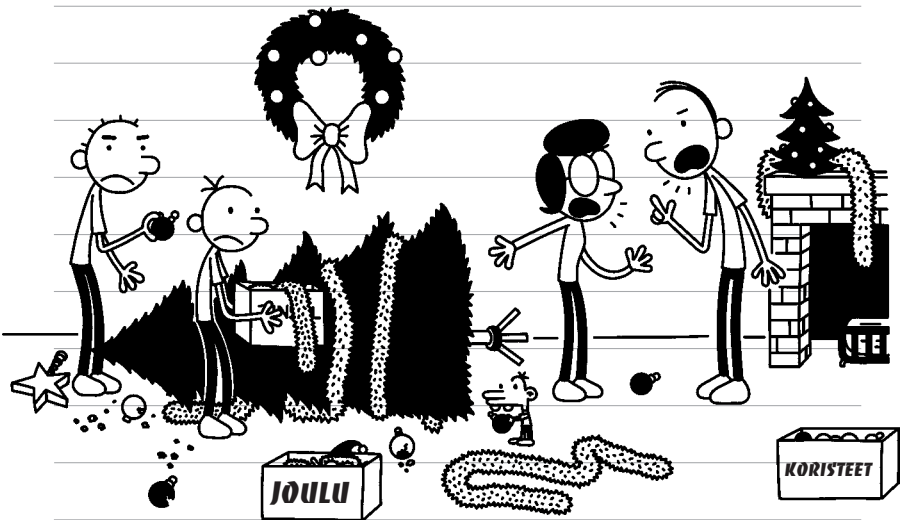
Mä haluan kuulla vain niistä lomista, joilla kaikki meni PIELEEN. Eipä tule paha mieli, vaikkei itse päässyt mukaan.

No, meidän perhe palasi äsken lomalta. Usko
huviksesi: mä olisin jäänyt kotiin, jos olisin
VOINUT. Mutta ei multa mitään kysytty.

Pari viikkoa sitten lomasta ei ollut TIETOA-
KAAN. Me vietettiin ihan normi joulukuuta, ja
mä oikein venasin joulua.

Äitiä ja isää alkoi jo stressata koko joulu-
hässäkkä. Kodin koristelu oli PAHASTI
myöhässä, eikä mikään mennyt niin kuin
strömsöössä.

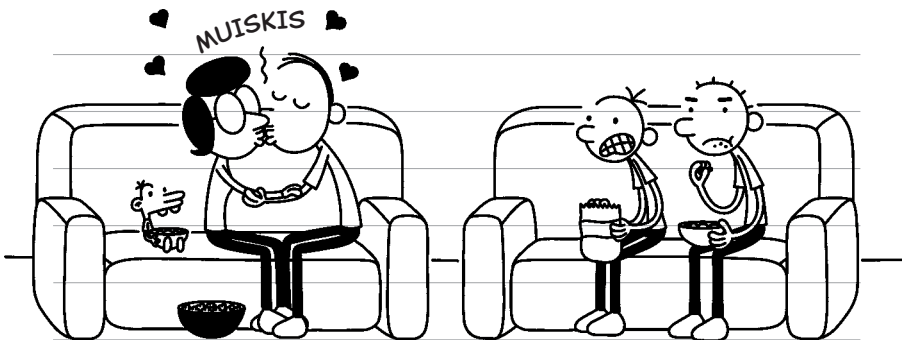

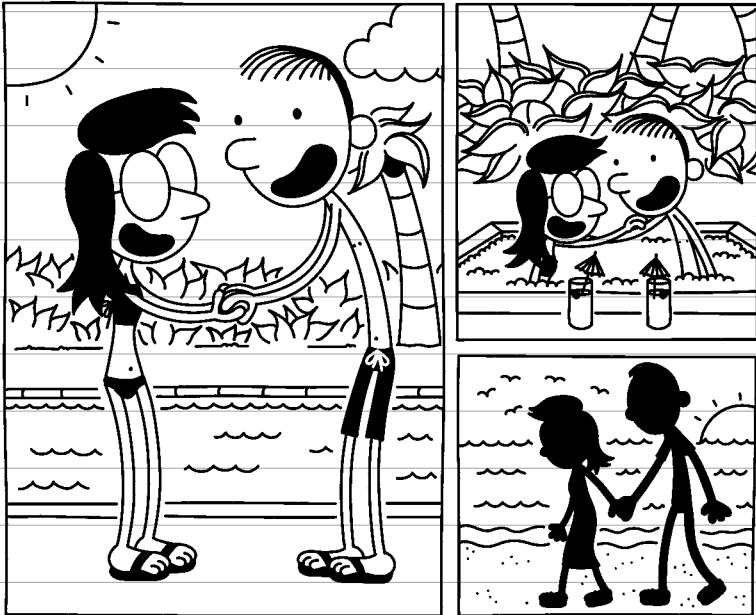
Kyllä kaikki olisi tullut valmiiksi ennen joulua, mutta yhtenä iltana telkasta tuli mainos, joka MULLISTI meidän joululoman.

Siinä mainostettiin paikkaa nimeltä Isla de Corales. Äiti ja isä kävi siellä häämatkalla. Mä tiedän, sillä aina kun sitä mestaa mainostetaan telkassa, ne alkaa pussailla.

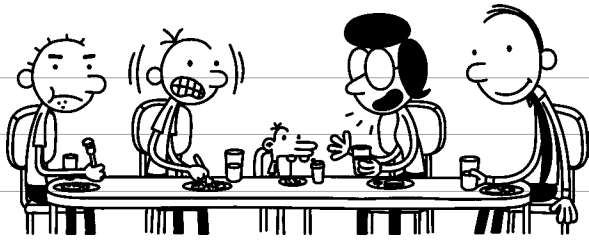

Mua karmii ajatella meidän vanhuksia niiltä ajoilta, kun meitä lapsia ei vielä ollut. Eikä mun TARVISKAAN, ellei äiti nappaisi valokuva-albumia esiin aina niitten häpäivänä.

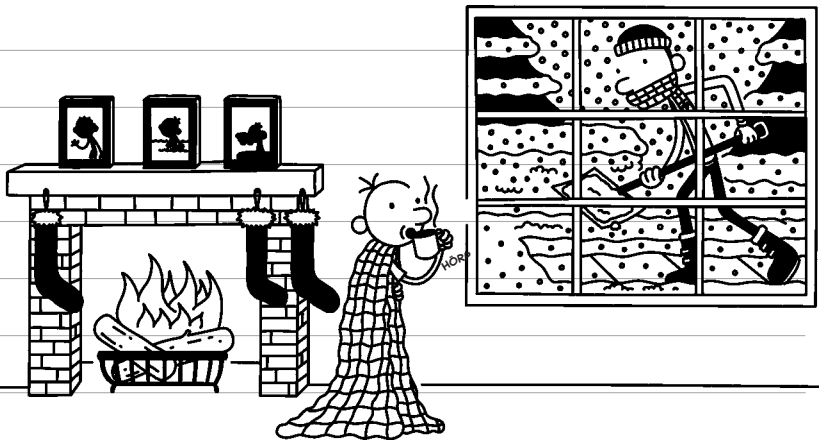
Kun oltiin nähty se mainos, äiti ja isä ilmoitti, että TÄNÄ vuonna jätetäänkin joulu VÄLIIN ja mennään Isla de Coralesiin.

Mä kysyin, miten me pystytään raahaamaan kaikki joululahjat lomakeskukseen, ja äiti vastasi, että se REISSU on meidän lahja.

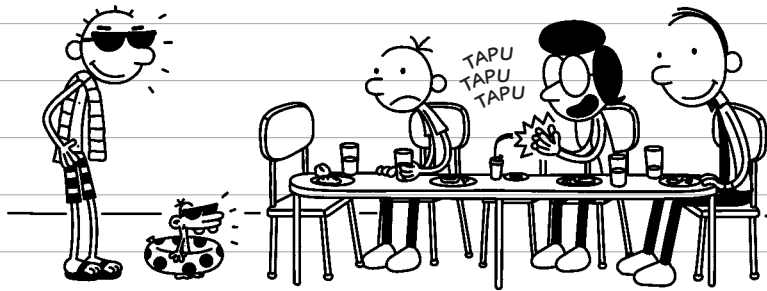

Musta se kuulosti ihan KARSEELTA. Ihme
kyllä isä kannatti lähtöä. Isä ei yleensä törsää,
ja se lomapaikka oli saletisti KALLIS. Isä
ei vaan enää kestänyt kylmiä kelejä. Se halusi
päästä lämpimään.

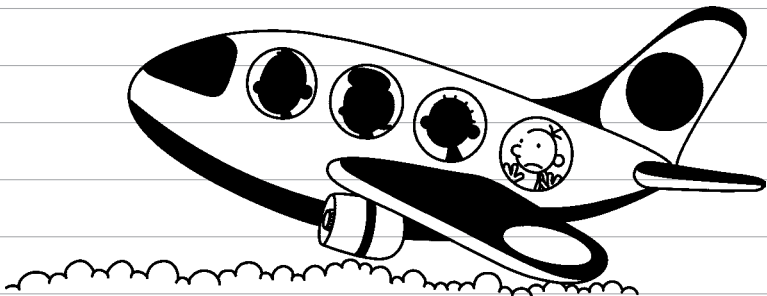
Mua ei kylmä haittaa. Juttu on niin, että mitä
kurjempi keli, sitä kivempaa mulla.

Mä luulin, että Manny ja Rodrick auttaisi puhumaan vanhuksille järkeä, ja koko juttu kuivuisi kasaan, mutta niistä ei ollut YHTÄÄN apua.

Mun oli pakko tyytyä siihen, että me ei vietettäisi tavallista kotijoulua. Mutta siitä mä en tykännyt OLLENKAAN, että siihen lomakohteeseen piti LENTÄÄ. Mä en ollut IKINÄ ennen ollut lentokoneessa. Mua ei huvittanut joutua teljetyksi johonkin metallituubiin.

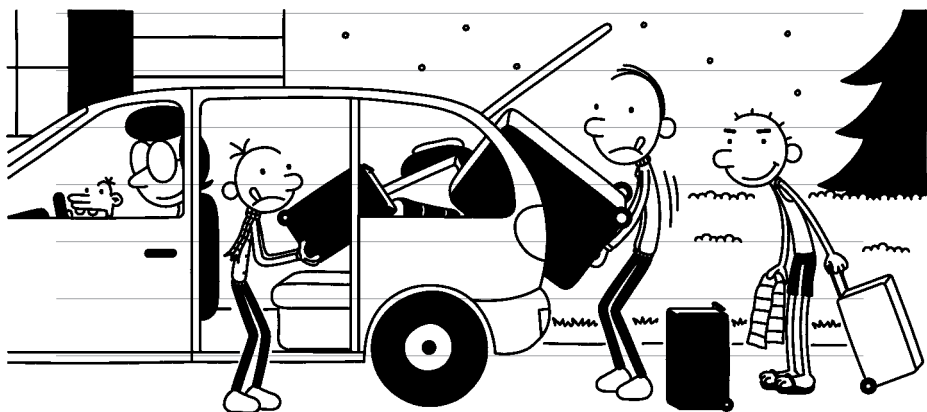

Kukaan MUU ei ollut moksiskaan. Kun meidän sitten parin viikon päästä olisi pitänyt ripustaa lahjasukat ja istua takan vieressä katselemaan telkasta jouluohjelmia, me pakattiinkin matkalaukkuja riemulomaa varten.

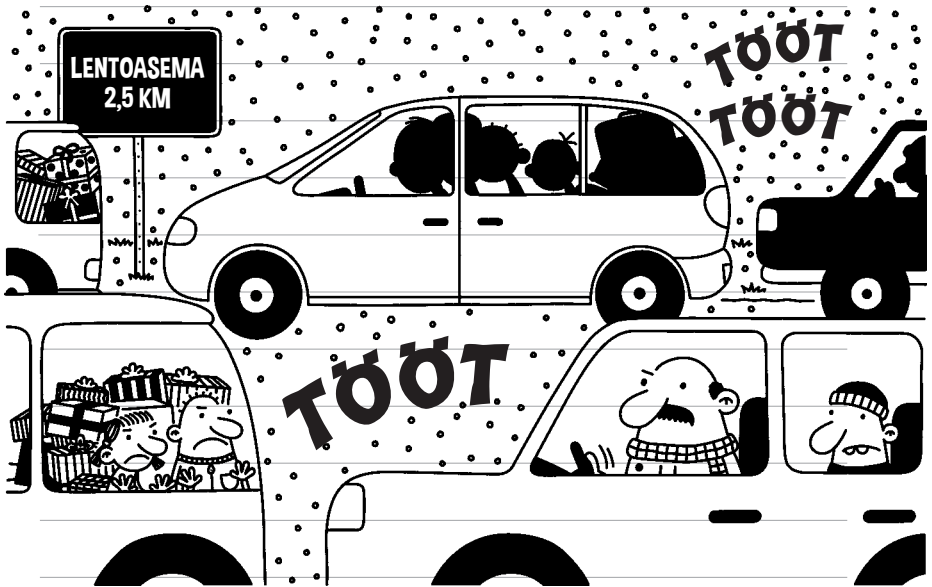
Maanantai

Me lähdettiin kotoa jouluattona aamu- kahdeksalta. Isä oli aika hiilenä, koska se olisi halunnut lähteä tuntia AIKAISEMMIN. Äidistä se oli hölmöä. Me ehdittäisiin kyllä lentoasemalle hyvissä ajoin.

Ulkona oli pikkupakkaneen, mutta Rodrickilla oli jo lomakuteet päällä.

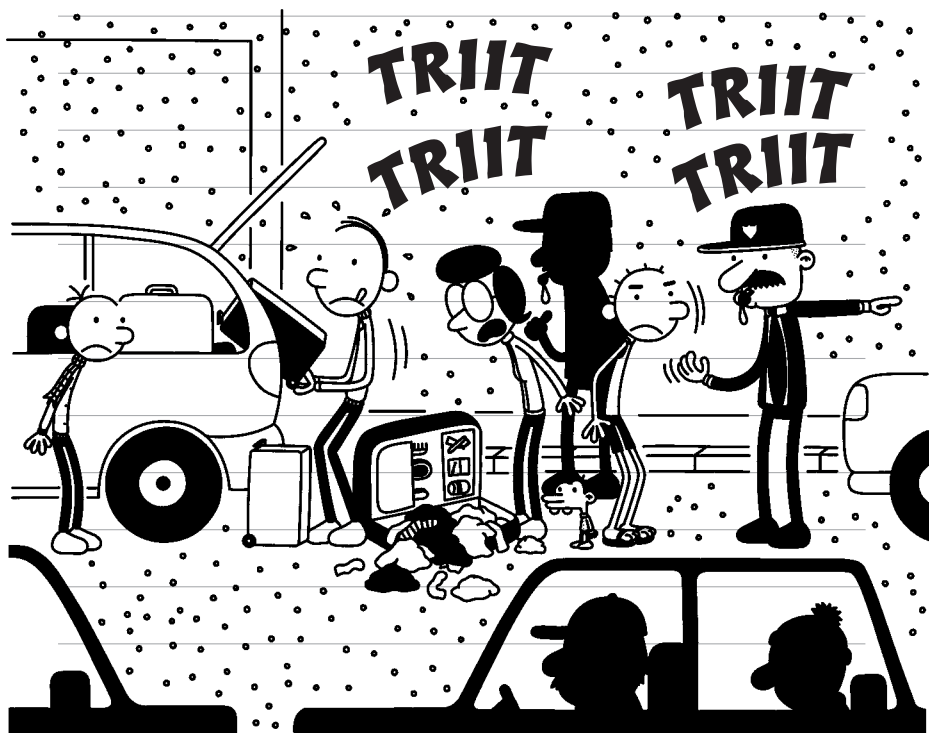
Tietysti isä oli oikeassa. Olisi pitänyt lähteä aiemmin. Jouluaatto on näköjään vuoden vilkkaampia ajopäiviä. Tiet oli PULLOLLAAN perheitä matkalla sukulaisiin. Eikä kukaan tuntunut olevan ees joulumielellä.

Kaiken kukkuraksi alkoi PYRYTTÄÄ. Siitä eteenpäin liikenne mateli. Äiti ja isä alkoi kinasella siitä, mihin aikaan olisi pitänyt lähteä, ja isä meinasi ajaa lentokentän liittymän ohi. Se joutui kiilaamaan kolme kaistaa. Ei mikään helppo homma.

Lentokentän pääparkkipaikka oli täynnä. Auto oli pakko viedä halpisaikalle jonnekin hiiteen. Isä päätti jättää meidät muut kaikkien pakaasien kanssa terminaalin ovelle. Se veisi auton pois ja etsisi sitten meidät.

Ovella, jonka eteen voi jättää matkustajat, vallitsi TÄYSI kaaos. Me yritettiin nostella laukut autosta, mutta siinä sai seistä vain puoli minsa. Kaikilta meni hermot, ja sekasorto sen kun yltyi.

Mun piti mennä isän mukaan. Me rajjattaisiin sitten yhdessä loput laukut terminaaliin. Se olisi kyllä ollut Rodrickin homma, mutta koska se oli kesävaatteissa, sen ei tarvinnut lähteä.

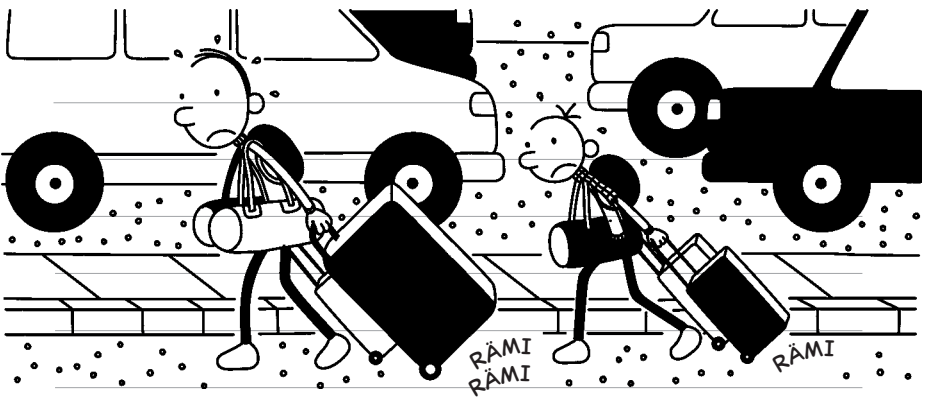
Rodrickilla kävi MÄIHÄ. Kun me tultiin halpisparkkiksen portille, isä ei ylettnyt ikkunastaan parkkilippuun. Mun piti hakea lippu.

Harmi vaan, että mä huomasin jättilätäkön oven edessä vasta, kun oli jo myöhäistä.

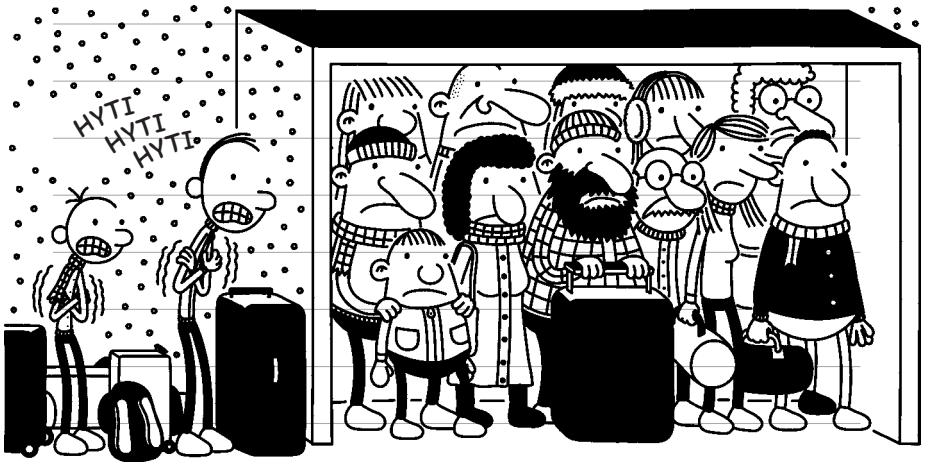

Kun auto oli saatu parkkiin, me kiskottiin laukut lähimmälle sukkulabussin pysäkille. Että oli kivaa!

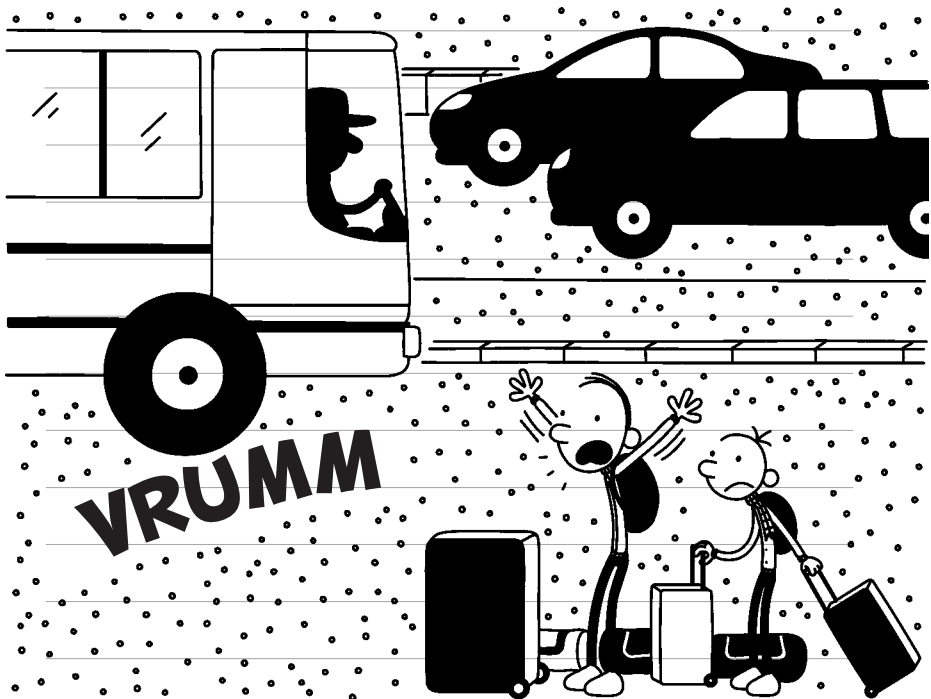
Kyltin mukaan sukkulabussi ajoi pääterminaaliin kymmenen minsan välein. Me ei mahtunut pysäkin katoksen alle. Jouduttiin venaamaan ulkona pakkasessa.

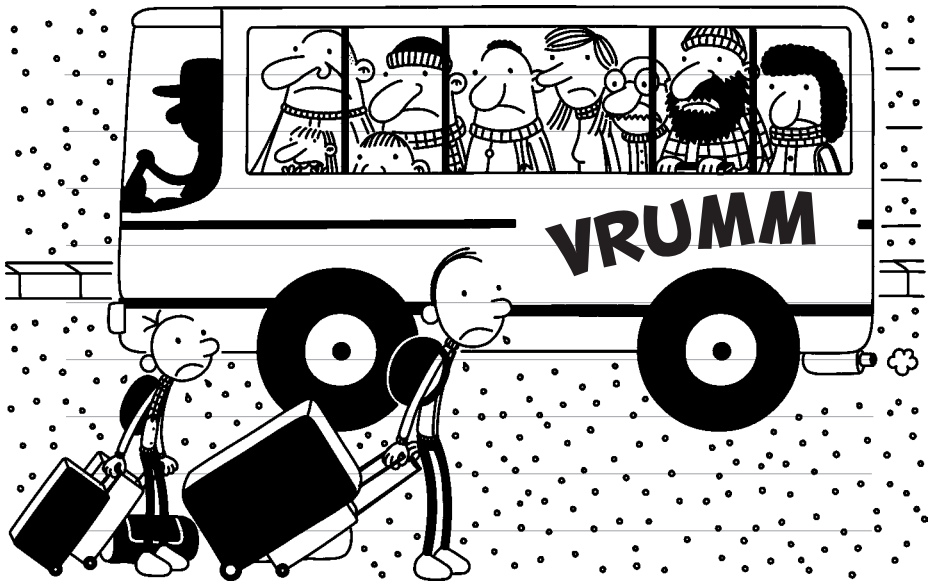
Kului parikymmentä minsaa, eikä bussia kuulunut. Isä alkoi pelätä, että meiltä loppuu aika, joten meidän piti lähteä TALSIMAAN terminaaliin, jonne oli matkaa puolitoista kilsaa.

Mä olisin mankunut isää venaamaan vielä vähän aikaa, mutta mun sukka alkoi jäätyä, enkä mä halunnut palelluttaa varpaitani.

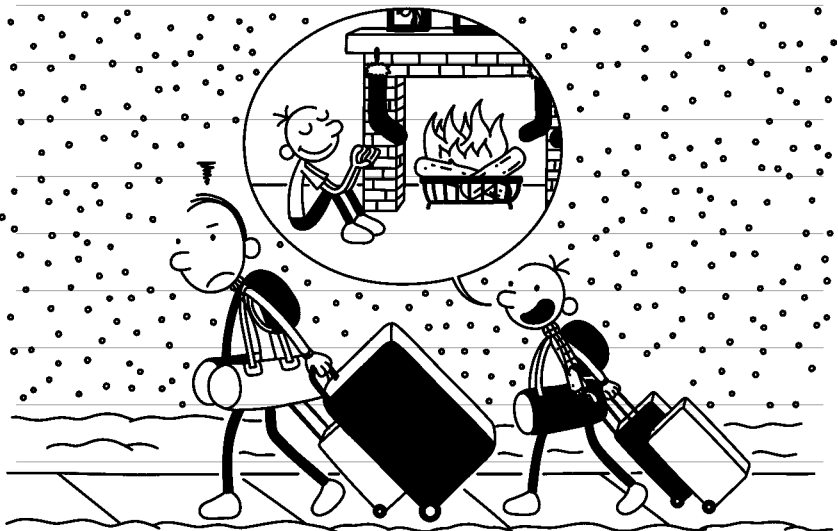
Eikös mitä, kun me oltiin kolmenkymmenen metrin päässä pysäkiltä, sukkulabussi kaarsi parkkipaikalle. Me yritettiin saada kuski pysäyttämään, mutta se paahtoi suoraan ohi.

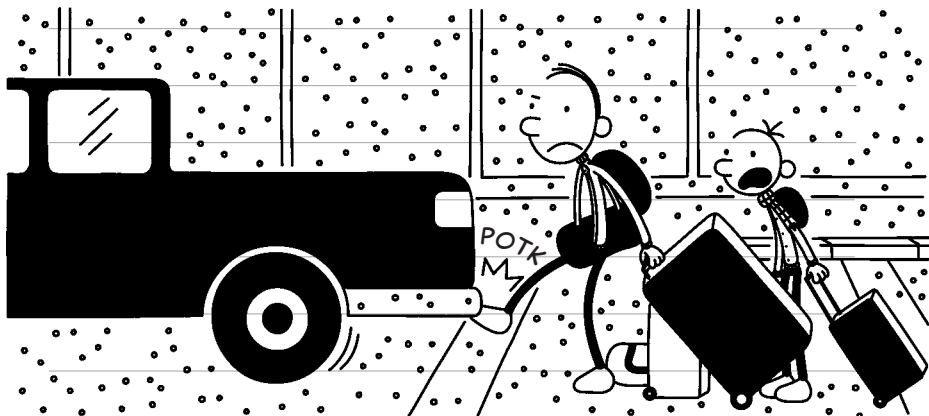
Niin me sitten JUOSTIIN pysäkille, muttei ehditty perille.

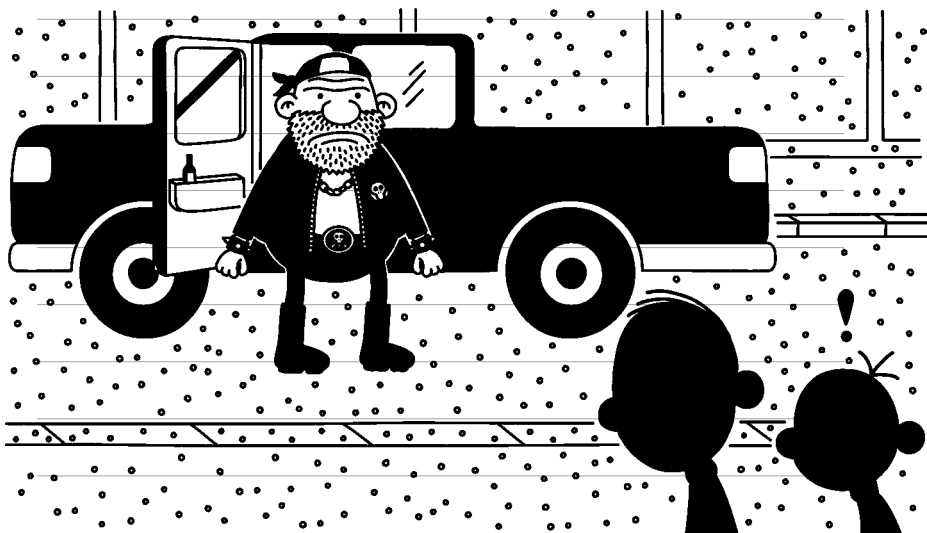
Nyt isä pelkäsi tosissaan, että me myöhästyään lennolta. Musta se ei olisi ollut HASSUMPAA, mutta isä ei välittänyt kuunnella.

Kun tultiin terminaaliin, oltiin kumpikin liti-
märkiä ja surkeita. Joku avolava oli vähällä osua
meihin suoja-aitalla. Isä KILAHTI ja ilmoitti sen
myös kuskille.

Se taas suututti KUSKIN. Äijä pysäytti
autonsa ja tuli ulos.

Me ei jääty puimaan asiaa sen tyyppin kanssa,
vaan juostiin pois ja piileksittiin tungoksessa,
kunnes reitti oli selvä.

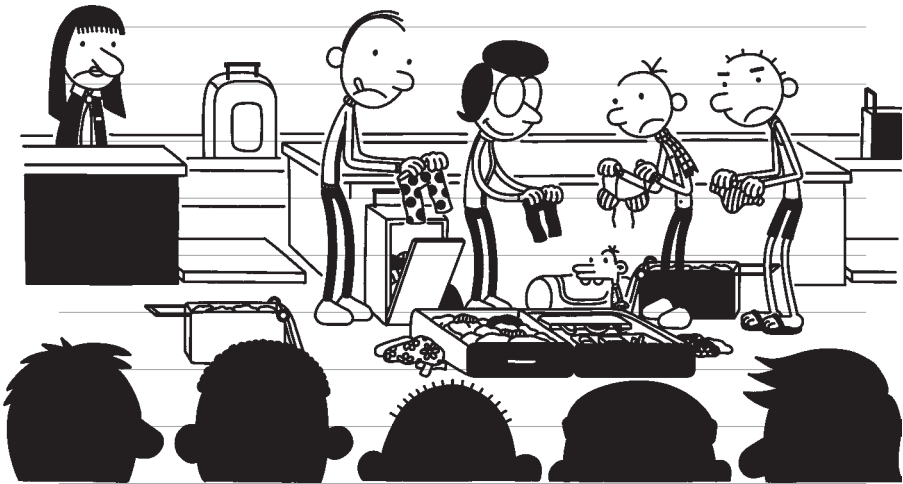

Isä totesi, että äskeinen oli mulle hyvä oppi-
tunti. IKINÄ ei kannata menettää malttiaan
ja sortua tyhmyyksiin. Mä opin kuitenkin jotain
MUUTA: kun Heffleyt joutuu pulaan, Heffleyt
JUOKSEE.

Muu perhe venasi meitä terminaalin oven takana.
Äiti tivasi, mikä meillä oikein kesti. Isä taas
tahtoi tietää, miksei äiti ollut mennyt poikien
kanssa jonoon pitämään meille paikkaa.

Seistiin sitten parikymmentä minsaa
lähtöselvitysjonossa. Kun isä nosti meidän ison
matkalaukun vaakaan, virkailija ilmoitti, että
se on liian painava ja siitä joutuu maksamaan
ylimääräistä.

Isä ärähti, että lentoyhtiö riistää meitä, eikä
me makseta LATIAKAAN ylimääräistä. Me
kaivettiin matkalaukusta vaatteita ja sullottiin
ne käsimatkatavaroihin.

Kun kaikki oli reilassa, meillä oli puoli tuntia
aikaa ehtiä lähtöportille, josta nouseaan
koneeseen. Kun tultiin turvatarkastukseen,
siellä oli päällä täysi HULINA.

Greg perheineen on lähdössä lomalle, joka ei ihan heti tule unohtumaan...

Heffleyt päättävät paeta kylmää säätä ja joulustressiä leppoisalle lepolomalle etelän lämpöön. Muutama päivä paratiisisaarella tekee takuulla ihmeitä ruuhkavuosien uuvuttamalle perheelle.

Lomakohteessa Heffleyn klaanille kuitenkin pian valkenee, ettei kaikki paratiisissakaan ole täydellistä. Aurinkovoide unohtuu, vatsa menee kuralle, myrkylliset elikot iskevät ja loma uhkaa mennä pahemman kerran päin mäntyä. Saadaanko reissu vielä pelastettua vai tuleeko riemulomasta täysi katastrofi?

LUE KOKO SARJA!

N84.2

978-951-0-42794-1

www.wsoy.fi

